

Науково-практична конференція Національної академії Національної гвардії України
17 листопада 2016 року м. Харків

УДК 338

Р. О. Марченко,
курсант факультету економіки та менеджменту,
Т. В. Романчик,
к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та маркетингу,
Національний технічний університет «ХПІ»,
Харків

**РОЗВИТОК ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК НЕОБХІДНА
ПЕРЕДУМОВА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВУ ЕКОНОМІКУ**

Україна за рівнем свого технологічного розвитку цілеспрямовано намагається зайняти почесне місце в списку найбільш технологічних

держав, але на цей момент, не дивлячись на всі зусилля, ситуація залишається складною. Щорічно визначаються рейтинги країн за інноваційним розвитком та технологічною готовністю. Підсумки дослідження показників діяльності України за останні роки свідчать: частка України на ринку високотехнологічної продукції становить приблизно 0,1 %, експорт формується переважно за рахунок сировинних галузей. Наукоємність промислового виробництва в Україні зараз не перевищує 1 %, що у десятки разів менше за світовий рівень.

Низький успіх в реалізації проектів по трансферу технологій в Україні головним чином зумовлений двома групами чинників:

по-перше, безпосередньо пов'язаних з недостатнім розвитком інноваційних процесів, що гальмує участь країни у міжнародному обміні технологій;

по-друге, зумовлених недоліками вітчизняного законодавства щодо визначення та захисту права інтелектуальної власності учасників інноваційного процесу.

До першої групи чинників можна віднести:

- скорочення частки інноваційної продукції в загальному обсязі промислової продукції України та зниження інноваційної активності підприємств;

- структура українського експорту формується переважно за рахунок сировинних галузей;

- відбувається викривлення структури вітчизняного трансферу технологій переважно в бік залучення. Використовується переважно стратегія застосування зарубіжного науково-технічного потенціалу та його досягнень, а також частково стратегія запозичення (освоєння виробництва високотехнологічної продукції шляхом використання власної дешевої робочої сили та власного науково-технічного потенціалу);

- в Україні відсутня сучасна законодавча база та єдиний керівний орган з питань трансферу технологій;

- розвиток трансферу технологій гальмується відсутністю попиту на відповідні науково-технічні розробки з боку держави та приватного сектору. Низькими залишаються обсяги державного замовлення на новітні технології.

До другої групи чинників можна віднести:

- недосконалість захисту права інтелектуальної власності через вади законодавчої бази;

- відсутність забезпечення вільного доступу до міжнародної патентної класифікації об'єктів інтелектуальної власності;

- неврегульованість питань вартісної оцінки об'єктів інтелектуальної власності.

Для того, щоб Україна мала можливість інтеграції в світову економіку, необхідно забезпечити виконання наступних умов:

– попит на науку має формуватися на загальнодержавному рівні;

- підвищення обсягу фінансування вітчизняних розробок;
- впровадження системи державного замовлення на створення новітніх технологій у сфері науки і техніки з метою підвищення інноваційності вітчизняного виробництва;
- залучення молоді до інноваційної діяльності;
- створення умов для полегшення впровадження інноваційних розробок у практичну площину;
- вдосконалення законодавчо-правової бази з питань захисту прав інтелектуальної власності та трансферу технологій.